

WET TER BESCHERMING VAN DE MILITAIRE DUIVEN EN TER BETEUGELING VAN HET AANWENDEN VAN DUIVEN VOOR BESPIEDING 24.07.1923 (B.S. 09.08.1923)

Art. 1. Alwie en hok voor reisduiven wenscht op te stellen of in stand te houden ofwel reisduiven te houden, moet daartoe door den burgemeester zijner gemeente vooraf gemachtigd worden.

Deze machtiging kan slechts worden verleend aan hen, die lid zijn van eene duivenmaatschappij, aangesloten bij den nationalen Duivenliefhebbersbond, door den Minister van Landsverdediging toegelaten.

Art. 2. Bij de aanvraag tot machtiging moet gevoegd zijn een bewijsschrift afgeleverd door den toegelaten bond, waaruit blijkt dat de belanghebbende lid is van dezen bond.

De burgemeester beslist binnen dertig dagen na ontvangst der aanvraag. Hij mag de regelmatig aangevraagde machtiging enkel weigeren aan de personen, wien het, krachtens de bepalingen dezer wet, verboden is reisduiven te houden.

Art. 3. Het is verboden een duivenhok op te stellen of in stand te houden en reisduiven om welke reden ook te houden:

1° Aan vreemdelingen van elke nationaliteit, behoudens eene bijzondere machtiging van den Minister van Justitie;

2° Aan de personen, die wegens misdaad of misdrijf tegen de veiligheid van den Staat werden gestraft;

3° Aan de personen gestraft wegens het vangen, dooden of houden van militaire duiven.

Art. 4. De rechtbanken, die eene veroordeeling uitspreken wegens overtreding van deze wet of van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten, kunnen, in geval van zwaarwichtige overtreding of bij herhaling, het verbod een duivenhok te bezitten en reisduiven te houden, voor een bepaalden tijd of voorgoed uitspreken.

Art. 5. Elke reisduif moet voorzien zijn van een ring naar het officieel model, afgeleverd door den toegelaten nationalen bond.

Art. 6. Het gemeentebestuur vermeldt in een bijzonder, stipt bijgehouden register den naam en het adres van al de personen, aan wie de machtiging werd verleend, alsmede de plaatsen waar de duivenhokken zijn gevestigd. Een dubbel van dit register wordt door het gemeentebestuur overgemaakt aan den commandant der gendarmeriebrigade van het kanton.

Art. 7. De militaire overheid kan elk jaar overgaan tot de telling van de reisduivenhokken.

Art. 8. De invoer en de doorvoer van reisduiven worden bij Koninklijk besluit geregeld.

Art. 9. Bij elk vervoer van reisduiven buiten het land moet gevoegd zijn een bewijsschrift afgeleverd door den toegelaten Nationale Bond, waaruit blijkt dat de duiven regelmatig geringd zijn en dat hunne eigenaars aan de vereischten dezer wet voldoen.

Art. 10. Elke overtreder van de bepalingen dezer wet of van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten, wordt gestraft met eene geldboete van 50 tot 1,000 frank, onverminderd de toepassing van zwaardere straffen, door het Strafwetboek voorzien.

(In oorlogstijd zijn de bij artikel 11 voorziene straffen toepasselijk op alwie om 't even welke bepaling van de tegenwoordige wet of van de ter voldoening aan die wet getroffen besluiten overtreedt.) <B 15.04.1940>

Art. 11. Alwie militaire duiven kwaadwillig vangt, doodt of behoudt, is strafbaar met eene gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met eene geldboete van 100 tot 1,000 frank of met slechts ééne dezer straffen.

Art. 12. De in een duivenhoek bevonden duiven, die niet toebehooren aan den eigenaar van dit hok, worden in beslag genomen en aan den toegelaten bond overgegeven om aan den eigenaar der duiven teruggeven te worden. Echter worden de duiven, die militaire merken of merken van buitenlandsche eigenaars dragen, aan de militaire overheid overgegeven.

Art. 13. Tot gerechtelijke onderzoeken in de duivenhokken mag overgegaan worden vanaf een uur voor zonsopgang.

Art. 14. In oorlogstijd kan de Minister van Landsverdediging, wat het voorwerp dezer wet betreft, al de schikkingen nemen, welke hij voor 's lands verdediging noodig acht.

Art. 15. Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1924.

Wijzigingen:

Besluit van 15.04.1940 (B.S. 27.04.1940)